

Λάρρων, Ἡπερ. Ἐνδυμήσεις καὶ Ἐπιγραφαί
 Ἡπερ. Χρον. 12 (1937), σ. 125-126.

Ζωγράφος

Μιχαήλ.

ὑπὸ Λάρρων, ἐνδ' ἄνωτ., ἀναφέρονται αἱ κατωθεὶς ἐπιγραφαί:

[Ἐν τῷ ἐν Μουροδενδρίῳ παρεκκλησίῳ τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ, ὅπερ ἀλλοτε
 ἦλε Μονή, ὑπάρχοντες αἱ ἑξῆς ἐπιγραφαί:

Α'. Ἐν τῷ ὑπερθύρῳ τοῦ κεντρικοῦ ναοῦ περὶ τῆς ἀγογραφίας αὐτοῦ.
 1620. « ὑπὸ χειρὸς Μιχαήλ Ζωγράφου μετὰ τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου ἐν κώ-
 μῃς Λυνοτώπι ἐλαχίστου καὶ ἀμαρτωλοῦ. Ἐτελευτήθη κατὰ μῆνα
 Νοέμβριον εὐσευῶς δ' Ἐργαζα ἐπὶ ἔτους Σρμη (= 1620) ».

Β'. Ἐν τῷ ὑπερθύρῳ τοῦ γυναικείου:

« Ἀναγέρθη ἐν θαλάσῳ καὶ ἀνεωστέρηθη π' ἐρούλλει αὕτη διά σιν-
 δρομῆς τοῦ εὐγενεστάτου ἀρχιεπισκοπικοῦ κληρικοῦ κ. Γεωργίου ἐφημερεύοντος Δημη-
 τρίου Στίλου τῶν ἱερέων ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1734 ΑΨΛΔ ἐν μηνί Μαΐῳ ».

Γ'. Πέριξ τῆς κυλιωτέρου θάβου παλαιού λειτουργικῆς μεταλλίτου ποτηρίου εἶναι κεκαραγμένα κεφαλαίους θυδαντοῦ γραμμασι:

« Τό δεῖτον και ἱερὸν ποτηρίον ὑπάρχει τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Μιράς εἰς τό χωρίον Βεδήτσα εἰς Μονοδένδρη διά συνδρομῆς τοῦ Πασαασαίου ».

Εἶτα : « 1680 Νικολάου ἱερέως και Μιχαήλ ». [Πρ. ἐπιγρ. ἔτους 1412]

[Τὰς ἀνωτέρω ἐπιγραφάς, ὡς ἀναφέρει ὁ Σάφρος, ἀντέγραψε τῷ 1890...].